

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak T-8/03. sz. ügyben, 2004. december 13-án hozott, és a felperessel 2004. december 20-án közölt ítéletét, amely elutasítja a felperes által benyújtott keresetet és őt a költségek viselésére kötelezi.
2. adjon helyt az Elsőfokú Bíróságnál benyújtott fellebbezésnek, és:
 - a) semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2002. október 3-i határozatát (700/2000-4. sz. és 746/2000-4. sz. egyesített ügyek), amely mindamellett, hogy a fellebbező fellebbezését részben helyben hagyta és az alperes kérelmeit elutasította, engedélyezte a 203750. sz. közösségi védjegy lajstromozását a 18. és 24. osztályok tekintetében;
 - b) utasítsa el a 203570. sz. „Emilio Pucci” közösségi védjegy lajstromozását minden, a 18. osztályba sorolt áruk tekintetében: „Bőr és bőrutánzatok, ezekből az anyagokból készült, más osztályokba nem sorolt áruk, állatbőrök, bőrröndök, esernyők, napernyők és sétatálcák, ostorok és lovaglószerelés”, valamint a 24. osztályba sorolt áruk tekintetében: „az egyéb osztályba nem sorolt szövetek és szövetárúk, ágytakarók és abroszok”;
 - c) kötelezze az alperest és a beavatkozót az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontja megsértése, tekintettel a korábbi védjegyekkel megjelölt áruk és a védjegybejelentési kérelemben megjelöltek közötti hasonlóságra;

A megtámadott ítélet megállapításaiban az áruk hasonlóságának hiánya kapcsán általános és elvont utalásokat tesz, miközben a jelen ügy kivételt képez;

A 18. és a 25. osztályba sorolt áruk kiegészítő jellegét, amit maga a beavatkozó is megerősít kérelmében, az Elsőfokú Bíróság ítéletében nem vett figyelembe, míg ez a kiegészítő jelleg megerősíti azt az ítélkezési gyakorlat szerinti feltételt, hogy a nomenklatúra osztályai egyszerű adminisztratív feltételeknek felelnek meg;

a fogyasztóközönség kritériuma olyan körülménynek minősül, amelyet az összehasonlításkor figyelembe kell venni. Ezért a megtámadott ítéletben hivatkozott, és az árukat általánosságban

jellemző „vonatkozó tényezők” nem jelentenek abszolút figyelembe veendő feltételeket a két ütköző védjegy által védett területek összehasonlításakor;

A megtámadott ítélet a priori, elvont és „mechanikai-anyagi” feltételek alapján végzi az összehasonlítást, anélkül, hogy figyelembe venné a közös nevezőt, azaz a divatot, annak minden szempontjával egyetemben;

A fogyasztóközönség (átlagfogyasztó) az első és utolsó vonatkozási pont, amelyet védjegyek összeütközése esetén a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontja értelmében figyelembe kell venni;

Mivel a megjelölések és az áruk hasonlósága összetéveszthetőséghez vezet, a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontjában előírt tilalmat kellene alkalmazni;

A fellebbezés szerzője által benyújtott bizonyítékok igazolják az „Emilio Tucci” védjegy ismertségét, így alkalmazható a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése;

az Elsőfokú Bíróság ítéletében nem került megfelelően értékelésre a védjegy hírneve 1994 óta, vagyis 1996 előtt;

az Emilio Tucci ügyfeleinek egy részét megtévesztheti az Emilio Pucci védjegy, indokolatlan előnyt okozva ez utóbbi számára, a korábbi védjegy és kizárólagos megkülönböztető képessége kárára.

A Bundesfinanzhof 2004. november 25-i végzésével a L. u. P. GmbH kontra Finanzamt Bochum-Mitte ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-106/05. sz. ügy)

(2005/C 115/21)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2004. november 25-i végzésével, amely 2005. március 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a L. u. P. GmbH kontra Finanzamt Bochum-Mitte ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Megengedi-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanács irányelv⁽¹⁾ 13. cikke A. része (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése azt, hogy általános orvosok által elrendelt orvosi laboratóriumi vizsgálatok adómentességét akkor is az ott meghatározott feltételektől tegyék függővé, ha az orvosok által végzett gyógykezelés egyébként adómentes?

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage 2005. január 27-i végzésével a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-108/05. sz. ügy)

(2005/C 115/22)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof te 's-Gravenhage (Hollandia) 2005. január 27-i végzésével, amely 2005. március 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bovemij Verzekeringen NV kontra Benelux-Merkenbureau ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te 's-Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) (kihagyva; a kérdést a Benelux Bíróságnak tették fel)
- 2) Úgy kell-e értelmezni az irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdését, hogy a megkülönböztető képesség e bekezdés szerinti használat révén történő (a szóban forgó ügyben egy Benelux védjegy általi) megszerzésének feltétele az, hogy az érintett vásárlóközönség a Benelux-terület egészében (azaz Belgiumban, Hollandiában és Luxemburgban) a bejelentési napot megelőzően védjegyként érzékeli a megjelölést?

Amennyiben a 2. kérdésre adott válasz nemleges:

- 3) Teljesül-e az irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt, az e bekezdés szerinti lajstromozásra vonatkozó feltétel, ha a megjelölést annak használata révén az érintett vásárlóköz-

zönség a Benelux-terület jelentős részén védjegyként érzékeli, és állhat-e ez a jelentős rész csupán Hollandiából?

- 4) Figyelembe kell-e venni az irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerinti használat révén szerzett megkülönböztető képesség megítélésekor a nyelvterületeket az adott területen belül, ha a megjelölés egy tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) területén hivatalos nyelv egy vagy több szavából áll?

Amennyiben a lajstromozás többi feltétele teljesül, elégséges/szükséges feltétel-e a védjegyként történő lajstromozáshoz, ha a megjelölést az érintett vásárlóközönség a tagállam (vagy, mint a szóban forgó esetben, a Benelux-terület) nyelvterületének jelentős részén – ahol ezt a nyelvet hivatalosan beszélik – védjegyként érzékeli?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(C-110/05. sz. ügy)

(2005/C 115/23)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Recchia és F. Amato, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy, mivel megtiltotta a pótkocsik gépjárművek által történő vonatását, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A codice della strada (KRESZ) 56. cikkének értelmében Olaszországban tilos a pótkocsik gépjárművek általi vontatása, a traktorok kivételével.